

Referatul

ROMANIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 774/2007 **DOSAR CIVIL NR. 1152/2007**

Ședința publică de

Completul compus din:

PREȘEDINTE: *[Nume]*

GREFIER: *[Nume]*

Pentru azi, fiind amânată pronunțarea asupra cererii formulate în baza legii contenciosului fiscal formulată de contestatoarea S.C. *[Nume]* în contradictoriu cu intimata **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV**, având ca obiect „**anulare act de control taxe și impozite**”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la pronunțare se constată lipsa părților.

Procedura este legal îndeplinită.

Dezbaterile asupra cererii au avut loc în ședința publică din data de *[Data]* când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța din lipsă de timp pentru deliberare, în baza art. 260 ind. 1 Cod pr. civilă a amânat pronunțarea pentru data de *[Data]*, iar apoi pentru data de azi, *[Data]*.

S-a făcut referatul cauzei după care:

TRIBUNALUL:

Constată că prin acțiunea înregistrată la data de *[Data]* reclamanta S.C. *[Nume]* a solicitat anularea deciziei nr. *[Nr. Decizie]* emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, privitor la sumele de *[Suma]* lei reprezentând T.V.A. și *[Suma]* lei reprezentând majorări de întârziere aferente.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că, în fapt prin Decizia nr. *[Nr. Decizie]* emisă de D.G.F.P. Brașov s-a dispus respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. *[Nume]*, reținându-se că:

„Prin Decizia nr. *[Nr. Decizie]*, emisă de D.G.F.P. Brașov s-a dispus suspendarea soluționării cauzei cu privire la suma de *[Suma]* lei până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, întrucât actul de control și anexele au fost înaintate Inspectoratului de Poliție al orașului Făgăraș, jud. Brașov.

Prin Ordonanța din [redacted] emisă de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Făgăraș în dosarul penal nr. [redacted] s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a d-lui [redacted] administrator al S.C. [redacted], deoarece prejudiciul a fost integral recuperat iar potrivit art. 10 din Legea nr. 24/2005 privind evaziunea fiscală învinuitului i s-a aplicat o sancțiune cu caracter administrativ”.

Restul prevederilor cuprinse în decizia atacată sunt complet eronate și netemeinice.

În cursul urmăririi penale efectuate în dosarul penal nr. [redacted] s-a stabilit cu certitudine prejudiciul efectiv produs de către S.C. [redacted] și faptul că acesta a fost integral recuperat, în consecință reclamanta nu datorează aceste sume impuse și consideră că D.G.F.P. a calculat în mod eronat cuantumul acestora. Acest fapt este relevat și de Raportul de Expertiză Contabilă [redacted], raport de expertiză care nu a fost contestat de către D.G.F.P. Brașov unde se menționează în cadrul răspunsului la obiectivul nr. 1 al expertizei (Obiectiv nr. 1: mod de calcul al TV.A....) faptul modul de calcul al T.V.A. făcut de D.G.F.P. este greșit și nu reprezintă decât o dublă impunere, iar în cadrul obiectivului nr. 2 al expertizei (Obiectiv nr. 2: în cadrul în care modul de calcul al T.V.A. a fost incorect calculat de Direcția de Control Fiscal, solicită a se proceda la recalcularea majorărilor și penalităților legale...) se recalculează prejudiciul real efectiv cauzat de reclamantă. Concluziile acestei expertize nu au fost contestate în nici un de D.G.F.P. Brașov, iar aceasta a achitat integral sumele reținute în sarcina sa motiv pentru care a fost emisă Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală prin care se soluționează dosarul penal, nr. [redacted] atât în ceea ce privește latura penală, cât și latura civilă – arătându-se că prejudiciul a fost integral recuperat.

În cauză a fost introdusă în calitate de pârâtă și Direcția Controlului Fiscal Brașov emitentă a raportului de inspecție fiscală nr. [redacted] și a deciziei de impunere nr. [redacted] emisă pentru suma totală de [redacted] lei reprezentând T.V.A. și majorări de întârziere aferente.

Pârâta D.G.F.P. Brașov a depus întâmpinare iar pârâta Direcția Controlului Fiscal printr-o notă de ședință (fila 67) arată că subscrie la apărările formulate în cauză de D.G.F.P. Brașov.

Urmare a verificării modului de înregistrare în contabilitate a facturilor de aprovizionare evidențiate în listele transmise de Poliția Municipiului Făgăraș – Biroul de Investigare a Fraudelor prin adresa nr. [redacted] emise de furnizorii [redacted] către S.R.L. Făgăraș, s-a constatat că [redacted] S.R.L. în perioada [redacted], s-a constatat că [redacted] S.R.L. Făgăraș nu a înregistrat în evidențele contabile ale societății toate facturile fiscale primite de la acești furnizori.

de adaos comercial stabilit pe baza datelor din balanțele de verificare la 31. decembrie a fiecărui an – respectiv 2001, 2002, 2003, 2004 și 2005 asupra valorii produselor aprovizionate.

Taxa pe valoarea adăugată în valoare de [redacted] a fost calculată prin aplicarea procedurii sutei mărite [redacted] asupra bazei de impunere în valoare de [redacted].

Sușinerile reclamantei potrivit cărora aceasta ar datora bugetului de stat taxa pe valoarea adăugată în valoare de [redacted] lei aferentă adaosului comercial nu se justifică întrucât din înscrisuri nu rezultă că au fost înregistrate în evidențele contabile facturile fiscale în cauză iar reclamanta nu a prezentat documente justificative din care să rezulte taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă acestor facturi.

Mai mult, societatea reclamantă avea obligația de a ține evidența contabilă în mod corect și de a înregistra cronologic aceste facturi în jurnalul de cumpărări aferente fiecărei luni în vederea determinării corecte a bazei de impunere.

Astfel se va reține că reclamanta recunoaște că nu a înregistrat în evidențele contabile facturile în cauză și mai mult, nu deține documente justificative din care să rezulte dreptul de deducere a T.V.A. aferentă acestor facturi.

Precizează, de asemenea faptul că, până la data emiterii deciziei nr. [redacted], reclamanta nu a depus documente justificative în susținere, respectiv facturile fiscale de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor de achiziționare a mărfurilor primite în gestiune de către S.C. [redacted].

În aceste condiții se reține că nu poate fi luată în considerare afirmația reclamantei potrivit căreia aceasta datorează bugetului de stat numai T.V.A. în valoare de [redacted] lei, aferentă adaosului comercial, deoarece potrivit prevederilor legale în speță taxa pe valoarea adăugată de plata se determină ca diferența între taxa pe valoarea adăugată colectată și taxa pe valoarea adăugată deductibilă înscrisă pe facturile fiscale și înregistrată în jurnalele de vânzări și cumpărări, întocmite în perioada de raportare. Mai mult, orice persoană obligată la plata taxei pe valoarea adăugată poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a acesteia către bugetul de stat.

Cu referire la existența Raportului de expertiză contabilă nr. [redacted], administrat în faza de cercetare penală, instanța de judecată va reține că aceasta nu prezintă relevanță în cauză. Față de cele susținute arată următoarele:

- raportul de expertiză contabilă nr. [redacted] întocmit în Dosarul penal nr. [redacted] al Poliției Făgăraș a fost transmis Biroului de Soluționarea Contestațiilor prin adresa nr. [redacted] de către Administrația Finanțelor Publice Făgăraș.
- din acest raport nu rezultă faptul că reclamanta a prezentat documentele originale în baza cărora poate fi redusă T.V.A;

Organele de inspecție fiscală, prin raportul de inspecție fiscală au constatat că reclamanta nu a evidențiat în contabilitate venituri în valoare de [redacted] aferente acestor facturi.

Veniturile în valoare de [redacted], generate de facturile neînregistrate în evidențele contabile au fost terminate de organele de inspecție fiscală prin estimare, aplicând cota medie de adaos comercial, stabilită pe baza datelor din balanțele de verificare la 31 decembrie a fiecărui an – respectiv 2001, 2002, 2003, 2004 și 2005, asupra valorii produselor aprovizionate.

Este esențial de reținut faptul că prin neînregistrarea facturilor de aprovizionare cu marfă în evidențele contabile S.C. [redacted] S.R.L. a influențat veniturile societății și totodată baza de impunere în stabilirea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat, pe perioada [redacted].

Astfel, organele de inspecție fiscală, în mod legal, au stabilit prin estimare diferențe de venituri impozabile în valoare de [redacted] asupra facturilor fiscale emise de furnizorii menționați, către S.C. [redacted] S.R.L., în perioada [redacted] și neînregistrate în evidențele contabile ale societății reclamante.

Asupra veniturilor în valoare de [redacted] lei, stabilite suplimentar prin estimare, s-a colectat suplimentar T.V.A. în valoare de [redacted] potrivit prevederilor art. 13, art. 18 coroborat cu art. 21 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoare adăugată și art. 137 coroborat cu art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Potrivit textelor legale indicate, concretizate prin Decizia nr. [redacted], baza de impozitare a taxei pe valoare adăugată este alcătuită din tot ceea ce constituie contrapartida obținută de furnizor din partea cumpărătorului, beneficiarului.

În aceste condiții, baza de impozitare a taxei pe valoare adăugată a fost constituită de către organele de inspecție fiscală prin estimare din veniturile obținute de către S.C. [redacted] S.R.L., în perioada [redacted] din vânzarea bunurilor achiziționate cu facturile fiscale emise de către furnizorii mai sus enumerați și care nu au fost înregistrate în evidențele contabile ale societății.

Este foarte important de reținut că reclamanta din prezenta cauză avea obligația de a înregistra în evidențele contabile toate facturile de aprovizionare cu marfa de la furnizorii enumerați mai sus, de a evidenția veniturile realizate din vânzarea mărfii achiziționate prin aceste facturi și de a colecta taxa pe valoare adăugată aferentă veniturilor din vânzarea mărfii către cumpărători, respectiv persoane fizice având în vedere obiectul de activitate al societății. Faptul generator și taxa pe valoare adăugată intervin la data livrării mărfii către cumpărători.

Astfel, taxa pe valoarea adăugată în valoare de [redacted] a fost colectată în evidențele contabile pe perioada [redacted] și care au fost determinate de organele de inspecție fiscală prin estimare, aplicând cota medie

- prin raport nu se face dovada că T.V.A. aferentă facturilor fiscale existente în listingurile emise de furnizorii de marfă au fost înregistrate în jurnale de cumpărări ale contribuabilei.

Raportat la calcul majorărilor de întârziere, al dobânzilor și penalităților în valoare de , contestate de către reclamantă acestea sunt aferente T.V.A. contestată, în valoare de .

Astfel, majorările de întârziere, dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate pe perioada potrivit prevederilor art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 12, 13 și 14 O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare coroborat cu prevederile H.G. nr. 1043/2001, H.G. nr. 874/2002, H.G. nr. 1513/2002, H.G. nr. 67/2004, H.G. nr. 784/2005 și O.G. nr. 92/2003, republicată privind Codul de Procedură Fiscală.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În procesul civil are autoritate de lucru judecat doar hotărârea definitivă a instanței penale potrivit art. 22 Cod procedură civilă și ca urmare Ordonanța procurorului prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a administratorului reclamantei și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ pentru considerentul că prejudiciul a fost integral recuperat, nu are relevanță în cauza de față.

De asemenea, nu are relevanță în cauză nici expertiza contabilă efectuată în cauza penală menționată atâta vreme cât în baza acestei probe nu s-a pronunțat o hotărâre judecătorească penală de achitare rămasă definitivă din care să rezulte că bugetul de stat nu a suferit un prejudiciu.

Prin omisiunea de a înregistra în evidența contabilă toate facturile de aprovizionare cu marfă de la diverși furnizori și de a colecta T.V.A. aferentă veniturilor realizate din vânzarea acestor mărfuri precum și de a nu prezenta documente justificative din care să rezulte T.V.A. deductibilă aferentă facturilor menționate – reclamanta încălcă prevederile art. 19 din O.U.G. nr. 17/2000, art. 24 din Legea nr. 345/2002 și art. 145 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 care prevăd că pentru exercitarea dreptului de deducere a T.V.A. orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere cu facturi fiscale sau alte documente întocmite potrivit legii fiscale sau alte documente întocmite potrivit legii emise pe numele său de o persoană impozabilă înregistrată ca plătitoare de T.V.A.

Reclamanta avea totodată obligația de a ține evidența contabilă în mod corect și de a înregistra aceste facturi în jurnalul de cumpărări, aferent fiecărei luni în vederea determinării corecte a bazei de impunere.

Ca urmare, în mod întemeiat și aplicarea legii organul de control fiscal a procedat la estimarea bazei de impunere în conformitate cu dispozițiile art. 67 din O.G. nr. 92/2003 și pct. 65 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 1050/2004.

Astfel în mod legal organul fiscal a stabilit T.V.A. suplimentară de plată în valoare de [redacted] conectată asupra veniturilor în sumă de [redacted] colectată asupra veniturilor în sumă de [redacted] și venituri generate de facturile neînregistrate de reclamantă în evidența contabilă în perioada [redacted] - [redacted].

Reclamanta în mod neîntemeiat susține în acest context că datorează doar T.V.A. în valoare de [redacted] lei aferentă cotei de adaos comercial și constată diferența de [redacted] lei și majorările de întârziere aferente în sumă de [redacted] lei, având în vedere că nu a contestat modul de calcul al bazei de impunere precum și a T.V.A. și majorărilor de întârziere.

În consecință, atâta vreme cât reclamanta nu a făcut dovada contrară, în sensul că în baza de impunere a fost nelegal stabilită și respectiv calculată, cu consecințe asupra modului de calcul al T.V.A., potrivit art. 1169 Cod civil instanța reține că acțiunea reclamantei este nefondată, urmând a fi respinsă.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea formulată de reclamanta S.C. [redacted] cu sediul în municipiul Făgăraș, [redacted] în contradictoriu cu pârătele: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Judecătoria Brașov și Direcția Controlului Fiscal Brașov, ambele cu sediul în mun. Brașov, b-dul M. Kogălniceanu nr. 7, având ca obiect, anularea deciziei nr. [redacted] emisă de pârâta D.G.F.P. Brașov referitoare la suma de [redacted] reprezentând T.V.A. de plată suplimentară și majorări de întârziere aferente.

Definitivă.

